

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 5743

Doknr.
515910

Dato
16-11-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 52 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 52:

"Ministeren bedes redgøre for sit kendskab til kommunernes anvendelse af et såkaldt "Clean cut" ifbm. anbragte børn, herunder give sin forståelse af begrebet i denne sammenhæng, hvad begrebet indebærer, og sin vurdering af, hvornår kommunerne anvender denne praksis, og hvor ofte det i givet fald er sket. Ministeren bedes desuden redegøre for, på hvilket regelgrundlag forvaltningen kan nå frem til en beslutning om at foretage et såkaldt "Clean cut", og hvad ministerens holdning er til anvendelsen af "Clean cut".

Spørgsmålet stilles som opfølgning på foretræde for udvalget ved en gruppe plejeforældre den 24. oktober 2017."

Svar:

Indledningsvist skal jeg oplyse, at "clean cut" ikke er et begreb, der eksisterer i lovgivningen, eller som er alment kendt. På baggrund af tidligere forespørgsler fra udvalgets medlemmer forstår jeg spørgsmålet således, at der enten refereres til kommunale afgørelser om, at et anbragt barn hjemgives eller flyttes fra ét anbringelsessted til et andet med meget kort varsel, eller afgørelser om, at samvær eller kontakt til det tidligere anbringelsessted helt afbrydes.

Disse afgørelser indberetter kommunerne ikke til Danmarks Statistik, og der findes derfor ingen centrale opgørelser over, hvor ofte sådanne afgørelser træffes i kommunerne.

Angående reglerne for hjemgivelse af eller ændring af anbringelsessted for et anbragt barn kan jeg oplyse, at kommunen har pligt til at føre løbende tilsyn med et barn, der er anbragt uden for hjemmet. Kommunen skal i den forbindelse reagere, hvis barnet ikke trives, eller hvis anbringelsesstedet ikke længere kan imødekomme barnets behov. I så fald skal kommunen vurdere, om det vil være bedst for barnet at flytte anbringelsessted. Kommunen kan også beslutte at afbryde en anbringelse med henblik på hjemgivelse til barnets forældre.

Når kommunen træffer afgørelse om hhv. hjemgivelse af eller ændring af anbringelsessted for et anbragt barn, skal kommunen være opmærksom på, at flytningen sker på en måde, der er så skånsom for barnet som muligt. Barnet skal efter omstændighederne forberedes godt på flytningen, så barnet har mulighed for at vænne sig til nye primære voksne og nye fysiske rammer, ligesom barnet skal have mulighed for at tage afsked med det tidligere anbringelsessted. Der kan imidlertid være situationer, hvor

det er nødvendigt at handle akut. Det kan fx være tilfældet, hvis barnet mistrives i en sådan grad, at det er bedst for barnet at blive flyttet med det samme. Kommunen skal i så fald være opmærksom på, at det kan være indgribende for barnet at blive flyttet øjeblikkeligt, og at det således kan have konsekvenser for barnet, uanset at det vurderes at være til barnets bedste.

I forhold til reglerne for samvær og kontakt med barnets tidligere anbringelsessted, kan jeg oplyse, at i tilfælde hvor barnet har været anbragt gennem længere tid og har fået en stærk tilknytning til børn og voksne på anbringelsesstedet, skal kommunen overveje, om det vil være nyttigt for barnet at opretholde kontakten til disse børn og voksne. Barnet har i udgangspunktet ret til samvær med det tidligere anbringelsessted, som barnet har en tilknytning til, og som efter omstændighederne kan betragtes som barnets netværk.

Samværet skal tilrettelægges under hensyntagen til barnets bedste, og kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsens børn og unge-udvalg kan for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant fra kommunen, ligesom børn og unge-udvalget kan beslutte at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse. Samvær og kontakt kan alene afbrydes, når det er nødvendigt af hensyn til barnets sundhed eller udvikling, eller ved viden om, at den person, som barnet skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung.

Jeg mener således, at loven på dette område er meget klar: Kommunen skal altid tage udgangspunkt i barnets behov, når der træffes afgørelse om hhv. hjemgivelse af eller ændring af anbringelsessted for et anbragt barn, og når det besluttet, hvorvidt det er til barnets bedste at opretholde kontakten til det tidligere anbringelsessted eller ej. Kommunen skal foretage en konkret vurdering i den enkelte sag, og kommunen skal i den forbindelse tale med barnet, ligesom anbringelsesstedet skal have mulighed for at give sin mening til kende.

Endelig gælder, at forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, har mulighed for at klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen. I Ankestyrelsens behandling af en eventuel klagesag, vil anbringelsesstedets udtalelse indgå som en del af sagens vurderingsgrundlag. Anbringelsesstedet har endvidere mulighed for at underrette Ankestyrelsen, hvis de mener, at kommunen ikke har iværksat den rette støtte for barnet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado